

Народен ПОДЕМ

Шумен
10 януари
1949 год.

130000015909

Брой 18

Год. II

Цена 6 лв.

ОРГАН НА ОКОЛ. КОМИТЕТ НА ОФ И ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

Под знамето на Ботев,
под ръководството на
Димитров да строим
социализма!

След V исторически конгрес на БКП

Конгреса завърши своята работа. Направиха се важни оценки на изминатия път на партията. Нечертахата се задачите на нашето бъдещо развитие. Сега предстои решенията на V конгрес да се превърнат в дело. Изпълнението на 5 годишния стопански план сега зависи от нас, от нашето умение да организираме и мобилизираме волята, ентузиазма, и творческите сили на трудящите се за неговото изпълнение, преодолявайки всички препятствия и свеждайки обективните трудности до минимум — нещо по-вече, съкращавайки обективните трудности с неудържимата воля за победа. За изпълнението на тази задача е нуж-о да издигнем идейно-политическото ниво на нашите отечественофронт-овски кадри, а от там и на широките трудящи се маси, което да ни осигури съзнателното и упорито преследване на поставените пред нас задачи по изпълнението на плана. Нужно е както вече се казва, да издигнем и организационната работа на равнището на политическите задачи. Единната обществено политическа организация Отечествен фронт обхващайки на широк фронт трудящите се в нашата страна под ръководството на БКП, постави като основна и най-важна задача изпълнението на решенията на V исторически конгрес, отнасящи се до идейно-политическото и организационно укрепване на нейните сили, които безрезервно и решително се насочват към изграждане на социализма. Всяко подценяване на Отечественния фронт при осъществяване на тази историческа задача, на практика означава на враговете на народа. Ликвидирането с такова подценяване на ролята на Отечественния фронт в нашата околия, се налага с не по-малка настойчивост, тъй като и при нас има още другар, които мислят, че е дошло време да се разпусне Отечественния фронт като ненужна организация. Няма нищо по-пакостно от такова схващане и неговото разпространение в разни варианти. След категоричните изказвания на др. Георги Димитров в неговия доклад за Единната оф организация, трябва да се осъществи пълно единомислие по този въпрос.

Да изпълним решенията на V исторически конгрес!
С Димитров напред към социализма!

Индуският общественик Ю. Дадю посети Шумен и някои села в околията

На 5 т. м. в салона на театър „Одеон“ се състоя публично събрание, на което говори др. Юсуф Дадю, член на Централният комитет на Комunistическата партия на Южноафриканския съюз и председател на Индуската лига, който присъствава като гост на V конгрес на БКП.

Политическият секретар на ОК на ОФ др. Ангел Виденов откри събранието и даде думата на др. Дадю, който бе посрещнат с ставане на крака, бурни аплодисменти и „ура“!

В своето слово др. Дадю описа живота на така нареченото цветно население или небелите в своята страна. От всичките 11 милиона жители на страната 8 милиона са цветни и претежават едва 13 на сто от земята. Работниците, които работят в мините за добиване на злато и в чифлици-те са подложени на жестока експлоатация и живеят при не понисими условия. 80 на сто от небелите са неграмотни, а 70 на сто от децата им не са в училище. 80 на сто от населението няма право на глас.

— В последните две години нашият народ се пробужда за борба, — каза др. Дадю. Демократичен фронт на цветните и прогресивните бели расте и се бори за икономически придобивки и против расовата дис-

криминация. Народът в Южноафриканския съюз разбира вече, че Съветският съюз и страните с народна демокрация се борят за траен мир и нищо не ще може да го накара да се бие против тях.

Накрая др. Дадю изказа своите впечатления от нашата страна, от строителството на социализма и специално от прекрасното разрешение на малцинствения въпрос.

Скъпият гост бе поздравен от др. Йордан Тодоров от името на БКП и от представители на турското и арменското малцинство. Накрая бе изнесена литературно-музикална програма с участието на арменския хор „Ериван“, оркестъра на турското малцинство и ученици от турската прогимназия.

Същия ден др. Дадю посети Арменската махала, Пивоварната фабрика, МТС, завода „Васил Коларов“, посети и разгледа турската джамия В училище „Нюваб“ той се срещна и разговаря с турските учители.

На 6 т. м. др. Дадю пожела да посети някои села от северната част на околията, населени предимно с турци, за да се опознае с живота на малцинствата. Придружен от представители на Околийския оф комитет той посети селата Венец, Изгрев, Браничево и Загориче, където му бе устроено много добро посрещане. Пред турското население др. Дадю описа живота на малцинствата в Южноафриканския съюз. Между другото той каза:

— Аз искрено се радвам, когато виждам как турското малцинство в България се ползува от всички права и свободи наравно с българското население. На вас, другари, не остава нищо друго освен да работите неспяващи от напредна-чави идеи и предразсъдъци, да се развивате в просветно и кул-

турно отношение, за да може действително в периода на 5 годишния стопански план да оправдаете и вие големите надежди, които възлага на вас властта на Отечественния фронт. Вие не трябва да се подавате на вражеската пропаганда, която разпространява радио Лондон, защото ние които живеем под опекунството на „прословутата“ английска демокрация, чувствуваме много добре нейните „облаги“. У нас който не е бял е третиран по-зле даже и от животно.

Турското население прояви голям интерес към живота на малцинствата в Южна Африка и всички изразиха дълбокото си възмущение от жестоките условия при които са поставени те.

В селата Венец и Загориче др. Дадю беше поканен на гости от другари турци и остана много доволен от сърдечното гостоприемство и голямото внимание което му беше оказано.

Заминавайки си др. Дадю заяви:

— С нетърпение чакам времето, когато трябва да се завърна в моята страна и добил кураж и вяра да започна по силно борбата за час по-скорошното освобождение на моя народ от английското господство. Старият свят, който облагодетелствуваша само шепа капиталисти си отива. Ние виждаме усиленото строителство на социализма и вярваме, че в един кратък период от време свободолюбивите народи, водени от Съветския съюз ще изградят нов и щастлив живот.

Напушайки града ни др. Дадю заяви:

— Аз никога няма да забравя тия братски чувства, тая сърдечност и внимание от страна на вашия народ.

Кооперативното движение в Шуменски район през 1948 година

Старата 1948 год. донесе небивал до сега разцвет на кооперативното движение от шуменския кооперативен район. Затова кооперативните дейтели от района с голяма благодарност изпращат тази изключително плодотворна за тях година.

През 1948 год. се основаха 11 нови всеотраслни кооперации в чисто турските села: Староселка, Осеновец, Св. Наум, Пристое, Гусла, Развигорово, Звезгор, В. Поляна, Конево, Студеница и Средковец. За разлика от кооперации в българските села в изброените турски села, населението масово навлиза в кооперациите. В някои села членуването достига 100 на сто от местното население. Дели Орман и Герлово се раздвижиха основно в полза на кооперацията.

И в нашият район през 1948 година настъпи благоприятен прелом в средата на средните селяни към ТКЗ стопанства. Тази година ще остане паметна за тях. Основаха се нови 11 нови ТКЗ стопанства в селата: Салманово, Ловец, Янково, Риш, В. Друмев, Драгоево, Иваново, Дивлядово, Каменяк, Мараш и гр. Преслав. Във всички села на района въпроса за колективизиране земята чрез ТКЗ стопанства се постави като осно-

вен проблем. С право можем да кажем, че старата 1948 год. е година на прелом в съзнанието на нашите селяни в полза на кооперативното земеделие.

Раздвижиха се основно и занаятчиите от района. Осем нови занаятчийски кооперации се наредиха под знамето на кооперациите: Килимарска, Кожарска и Сладкарска в гр. Шумен, Дърводелска в с. Дивлядово, Шивашки в с. с. Злокучен, Кюлевча и Мадара и Тенекеджийска в с. Мадара. И за занаятчиите 1948 год. откри правия и широк път към кооперациите.

При 86 кооперации се организираха банкови представителства за влогонабиране и кредитораздаване. През тази историческа за кооперативното дело година всеотраслните кооперации изградиха банковата си служба и се очертах като същински селски народни банки.

След дълги борби на кооперативния сектор с частния капитал в млекопреработването, най-сетне през 1948 год. кооперациите в лицето на РК съюз чрез своите 23 кооперативни мандри овладяха окончателно тази важна за нашия район стопанска дейност. Министерският съвет с постановление възложи на кооперациите мо-

но право да преработват млекото в трайни продукти през 1949 год.

През 1948 год. се положиха основите на Кооперативния дом на РКС, който ще бъде гордост за всички кооператори и самия гр. Шумен.

И най-сетне през „кооперативната“ 1948 г. Великото Народно събрание прие закона за кооперациите, който призна кооперациите за обществени организации, включи тяхната дейност в държавния народостопански план и отреди чрез кооперативните форми на търговия и производство да се гради социализма в нашата родина.

Годината 1948 утвърди кооперациите като основни фактори при строежа на социализма, особено в селското стопанство чрез ТКЗС.

Кооператорите и кооперативните дейтели от Шуменския район с гордост изпращат старата година, защото тя им донесе големи успехи и с упование и вяра посрещат новата 1949 год., през която ще заздравят, разширят кооперативните форми, чрез които ще градят социализма в нашата прекрасна страна.

Д. Хаджиев

Снемане решенията на V конгрес на БКП

На 12 т. м. в града ни ще се състои околийска партийна конференция за снемане решенията на V конгрес на Българската Комunistическа Партия. Ще присъствуват секретарите и агитпропите на всички низови организации, комунистите председатели и секретари на селсъвети, а така също и градския партийен актив.

Доклад за решенията на V конгрес ще изнесе секретаря

на Окол. комитет на БКП и делегат на конгреса др. Стоян Месарски.

От 12 до 18 т. м. решенията на конгреса ще бъдат снети по първичните организации в града и околията.

От 20 т. м. започва отчетно изборната кампания, която ще завърши до края на февруари. Околийската отчетно-изборна конференция ще се състои към края на февруари.

Първото ТКЗС в Дели Ормана

На 2 т. м. на общо селско събрание в село Черноглавици, шуменско се образува първото ТКЗС в Дели-Ормана, в което влизат и стопани турци.

По практическото изграждане на ТКЗС говори др. Никола Арнаудов — инструктор по ТКЗС при РКС, а по петгодиш-

ния стопански план и задачите в селското стопанство говори Петко Иванов — инструктор при Околийския комитет на БКП.

Накрая беше учредено ТКЗС в което влизат 40 души земеделски стопани с 1673 декари обработваема площ.

ЕДНА ГОДИНА „НАРОДЕН МАГАЗИН“

През почти едногодишната си дейност, държавното търговско предприятие „Народен магазин“ в града ни направи значителни крачки напред в областта на вътрешната търговия и размяната.

То израстна в последната година на двегодишния народостопански план и при безрезервната и огромна помощ на народната власт.

Неоспорими са завоеванията на „Народен магазин“.

Неоспорими са и постиженията му. Особено то се налага като предприятие от по-едър мащаб, обхванало почти половината от търговията в града ни. Изградено на социалистически основи, функциониращо по новому, добра отчетност и търговска организация са условия, които го отличават от други обществени търговски организации и които допринесоха за утвърждаването му сред населението и спечелването на доверие от страна на консуматор и потребител.

Така спечелено народно доверие, то представлява най-съществен капитал на „Народен магазин“, доверие, което се пита не от загиващите представители на капитализма, а от широките трудящи се маси в града ни.

Това не е празно твърдение. Фактът, че „Народен магазин“ израстна в рамките на едно уедено търговско предприятие, че има завидна, солидна система и организация е подчертано условие, което усили доверието на консуматора. Това условие е гаранция „Народен магазин“ да се наложи като социалистическо търговско предприятие сред нашата трудяща се общественост.

Нашият консуматор можа през течение на изтеклата година да намери в „Народен магазин“ стоки на ниски цени, които представляваха регулиращо ниво за цените в кооперативния и частния сектори. Нашият консуматор можа да намери в „Народен магазин“ качествена стока, при строго спазване нормировката, точно тегло, бърза, вежлива и компетентна услуга. Това са няколко условни белези, които са характерни за новата социалистическа и културна търговия, които в „Народен магазин“ са на лице и ръководно начало, като се продължава да се работи в това направление, за

постигане на съвършени резултати.

Всичко това са характерни предпоставки за успеха на „Народен магазин“. Всичко това спомогна, щото държавното търговско предприятие възприето от народа да се нарича „Нармаг“ да се наложи в нашата градска търговия и разпределение.

Някои хора смятат, че търговията в периода на строящия се социализъм има второстепенно, или никакво значение. Напротив, нека се има предвид развитието на търговията в СССР през периода на строящия се социализъм там, значението което и бяха отделили на времето Ленин и Сталин, за да си осигуриме здрав изход, че социалистическата търговия в настоящия етап на развитие в страната ни трябва да расте и крепне.

Разбирайки така, основно въпросът за значението на търговията в настоящия етап, ръководството и служителите при „Народен магазин“ работят съзнателно, преданно за укрепването му, стабилизирането му и разрастването му.

Изтеклата 1948 година бе година на организация и стабилизация. Предприятието през същата година е посетено от 290,000 посетители, като е извършило 274,337 продажби. Тези числа са достатъчно характерни, за да сочат огромната работа, която то е развило. След като е на лице опита добит през 1948 година, след като все повече се налага необходимостта от откриване нови магазини, за улесняване снабдяването на гражданството със стоки за потребление и консумация, разширяването на предприятието е належащо.

През 1949 година „Народен магазин“ — Шумен ще реализира нов успех, като открие нов голям универсален магазин в източната част на града ни.

Правейки този бегъл преглед върху изминатия път на предприятието и имейки предвид новите задачи поставени от 5 годишния народостопански план, да бъдем уверени, че „Народен магазин“ ще се изгражда и през 1949 година и ще допринесе най-много за създаването на стройна и полезна търговска мрежа в града ни, отговаряща на нарастващите културни нужди на нашата трудяща се консуматор. А. К.

Околийска Конференция на БНЖС

На 26 м. м. в салона на професионалната гимназия „В. Пискова“ се състоя околийска конференция на женските дружества от града околията.

С участието на хора на женското дружество и „Септемврийче“ беше изнесена разнообразна литературно-музикална програма.

Др. Невянка Тодорова — секретарка на Околийското ръководство на дружествата изнесе доклад-отчет за едногодишната дейност на дружествата, а др. Мара Герчева — председателка на Контролната комисия изнесе доклад за финансовия отчет на дружествата.

Общо взето женските дружества са провели добра организационна и просветна работа сред своите членки. В края на 1947 г. общо дружествата са наброявали 62, а през новата 1948 г. са се увеличили с още четири в с. Янково, Буйновци, Дренци и Висока поляна, като общия брой на членките т. г. е 6486 организирани жени. Особено добра дейност е проявило Околийското ръководство в Дели-Ормана, където само в с. Ясенково са организирани 100 жени туркини, в с. Браничево — 80 туркини, в Новосел 60 циганки и туркини и др.

Околийското ръководство отчита, че е провело много добра просветна работа. Проведени са редица курсове и кръжоци, в които са взели масово участие членките. През месец юли е бил проведен седемдневен организационен курс за градските активистки, който е бил посетен от 200 членки. Проведени са също така 8 курса по шев и домакинство в селата Браничево, Каменяк, Новосел, Дивдядово, Мараш и др. и два курса в града с участието общо на 300 членки. В село Желъд е бил проведен курс по сладкарство. В 30 села са проведени курсове за неграмотни и малограмотни членки, които са били посетени от 400 жени. В Шумен е бил проведен курс по изучаване на руски език, посетен от 27 членки, курс по машинопис — 15 членки, курс по ГСО — 40 членки и др. В всички дружества от града и околията са изградени кръжоци за изучаване книгите от библиотека „Популярна наука“. В много от тези кръжоци са разгледани книгите „Педагогическа поема“, „Майка“, „Чайка“, „Зоя“ и др.

През цялата година са проведени от дружествата над 405 седаянки, изнесени са 184 вечеринки, утрата и забави. При женските дружества в с. Дивдядово, Макак, В. Друмево, завода В. Коларов и др. са изградени самодейни колективи, които разеиват много добра дейност, като изнасят пиеси, утрата, забави и др. Също така към всички дружества са изградени библиотеки с подходяща научна, популярна и художествена литература. Направени са екскурзии и излети до Варна, Димитровград, Пловдив, София, Р. Конаре и др.

Наред с другата своя дейност дружествата по места са развили добра стопанска дейност. 500 членки от с. Смядово в чест на V конгрес на БКП са провели трудовен в постройката на читалище, а членките от с. Злокучен са провели общо 3000 трудовни. Общо от града и околията жените са провели над 15,702 трудовни.

По двата доклада станаха оживени разисквания, като бяха дадени ценни препоръки и напътствия за бъдещата дейност на дружествата.

След това стана избор за членове на Градското и Околийското ръководства.

Накрая бяха изтратени поздравителни телеграми до др. Г. Димитров и Управителния съвет на БНЖС.

Дружество „Родолубие“ по шефството над Гарнизонната болница

Ръководството на Народното женско д-во „Родолубие“ отбеляза първия ден на новата година с изграждане на дело жива и здрава връзка с Народната войска, като по шефството над Гарнизонната болница и се задължават:

1. Да излъчват от редовете на д-вото, когато се окаже нужна подходящи и преданни членки за служителки в болницата.
2. При важни политически и стопански акции да изпраща свои докладници, които да изнасят доклади пред болните и служителите.
3. Да подпомага при украсата на салоните и стениите на болницата.
4. Да изпраща при нужда членки, които да дежурят при особено тежко болни. За тази цел, след завършване първия курс ГСО се задължава да от-

крие втори такъв, за подготовката на повече членки.

5. Да изпраща при поискване бригади за изкърпването на бельото на болните.

6. Да организира съвместно вечери и срещи.

7. При особени случаи да се правят посещения с подаръци, с които да се подпомага подобрието бита на болните.

От своя страна служителите при болницата също така са поели известни задължения.

Организираните жени при Народното женско д-во „Родолубие“ и служителите при болницата ще изпълнят с достоинство поетите задължения и с това ще засвидетелствуват още веднъж преданността си към делото на Отечествения фронт и към своята Народна войска.

йбо! Кооперативното е хубаво нещо, ама ние не сме свикнали още и не вървим в крак.

Дингола напъва всичките си сили и реши да нанесе първия си удар на кооперацията, че му мътеше водата и като се приведе ниско до Захари зашепна:

— Те Зарел! . . Остави ги тези приказки, дето ги разпраща ти! Аз от дядо си помня още. Се туй е било и туй ще си отиде! Трудът от сиромаша — имотът от богатия. Така си помагат един други и си живеят. Ти го зарежи това кооперативното! Пък се ще я наредим! Някакви си по добре! Здрава да има само!

— За къде съм без ниви и добитък бай Пеййо? За какво ни бива нас селенията без тях?

— Ти напусти, пък аз и ниви ще ти дам и добитък ще ти добавя! — заомилква се като котарак стария кулак.

От този злополучен разговор с кулака Пею Дингола, главата на Захари Гергов се размъти и така си остана, докато не напусна кооперацията.

На работа той започна да

ЗАВРЪЩАНЕ

РАЗКАЗ

Захари Гергов беше тих, трудолюбив земеделски стопанин, каквито са обикновено нашите селяни. Той беше сух, висок, като окастрена фиданка, а кожата на лицето му, прегоряла от слънчевия пек лете и суровия вятър зиме, беше добила цвета на пшеница. Жена му също като него беше скромна и работлива стопанка. И в двамата, както по характер така и по външен вид имаше много общо.

Когато в селото им сгушено между два хълма се образува кооператив, Захари се подърпа, подърпа, на влезе и той. Хората от кооператива го обикнаха. Той се привърза към тях и не претендираше много, много, да речем, като Симо Дългия, който все намираще за какво да се кара.

Но напоследък в Захари започна да се забелязва някакво безпокойствие. Започна да нервничи, като че ли нещо го тормозеше и не му даваше покой.

— Какво стана с Захари? —

очудени се питаха другарите му.

Веднаж се скара с Дългия, а то за какво — за нищо и никакво.

В кооператива, макар добитък и инвентара да беше преминал към обща собственост, отделните стопани — все още свикнали с новото си положение, продължаваха да се грижат по-вече за собствения си добитък и инвентар. Дългия, както му викаха всички беше гледач на добитъка и цялата му работа се състоеше в това да се грижи за кооперативния добитък.

Един ден, Симо забрави междувременно добитък да нахрани и почисти добитъка на Захари.

— Ти само своя добитък гледаш! — смърти го Захари. — Тука няма, мое, твое, всичко е кооперативно.

— Я не викай! — сопна му се Дългия в отговор. — Чорбаджии не искам аз!

От дума на дума те така се

счепкаха, че едва ги разтърваха.

Така си и остана умразата между тях. Когато се случаваше да се срещнат, а това ставаше почти всеки ден, се гледаха като бодливи бичета.

— Хе-де! Помирете се най-сетне! Срамота е! Уж сме кооператори — нови хора, а то все по същия път вървите! — смърти веднаж председателя.

Една вечер, Захари се отби в селската кръчма и понеже единствен там стоеше само кулака Пею Дингола, седна при него поръча си и завърза разговор.

— Е-е! Как е кооператива ви? Ще го бъде ли? — с хитра нескриваща усмивка подхвърли Дингола. — Май, чувам че не щела да я бъде вашата! В Славовица се говори, че щели сте да я разтуряте? Нещо не сте се погаждали помежду си? Всеки щял да си вземе добитък и инвентара и хайде у дома си.

Друг път Захари добре би му отговорил, обаче сега беше лошо настроен. Скарването със Симо му повлия зле.

— А бе, да я разтуряме — няма такова нещо, ама не се

погаждаме дип добре! — замънка той.

Дингола възползуван от случая, ловко започна да подпитва, като че ли много се интересува от кооперацията им.

— Че какво има за непогаждане там? Нали доброволно влязохте уж?

Захари не забеляза насмешката, която Дингола влагаше в своите думи и продължи:

— Из оня ден влизам в дама и какво да видя! Всичкия добитък нахранен, почистен, а моя туй си и дреме на празни ясли. Замучаха, и ме загледаха тъжно. Добиче ама и то разбира. Нали с тях толкова години наред си изкарвах прехраната! Абе, Симо — рекох — та бива ли туй бе брат? Добитък е това! Защо го мъчиш гладен? То не туй, ами иначе. Като викна оня ми ти човек: „Ти кай чорбаржия ли ще ми ставаш?!“ Хеле разтърваха ни, а то иначе и лошо можеше да стане.

— Туй, туй! . . занарежда Дингола — Чуждото си е чуждо! Не е ли да си го имаш в дома си и да си го гледаш — така бива!

— Какво говориш бай Пе-

Работниците от МТ станция Шумен

успешно се справят с работата си

Подготовка на инвентаря за пролетната сеитба

Конгресът на любимата партия на трудещите се вдъхнови техниците и трактористите в машинотракторната станция, които разгориха ентузиазирано съревнование за изпълнението на своя есенен сеитбен и ремонтен план. Те успяха да изпълнят стопроцентово плана си за предсеитбената оран, есенната сеитба, ремонтния план, текущия ремонт на трактори и ремонт на плугове и редосеялки. Есенната дълбока оран поради голямата суша, бе завършена с 90-процентово изпълнение.

Като първи ударници на станцията се отличиха трактористите Марин Златев и Руси Марков, които при норма 55 декара дневно достигнаха по време на работата на полето от 70 до 120 декара.

В станцията като ударници са отличени др. Стоян Ангелов монтьор, достигнал 35 процента изпълнение над нормата, др. Станю Баев дърводелец — достигнал 132 процента, Стоян Стояков — стругар достигнал 128.24 процента и др. За бригадата първенец е излъчена бригадата „П. Писков“, достигнала

123.40 процента, следвана от бригадите „Титко Черноколев“ и „Н. Вапцаров“.

Др. Стоян Георгиев стругар и др. Велко Цветковски са обявени за рационализатори на станцията, спомогнали със своите нововъведения за увеличаване на производството.

В чест на конгреса работниците проведоха 604 трудови, и изпратиха две технически бригади в ТКЗС в селата Мадара и Злокучен. А в първия ден на конгреса трактористите с шест трактора разоряха синури на новото трудово-кооперативно земеделско стопанство в с. Дивдядово, изоравайки 300 декара.

Под ръководството на партийната организация в станцията, сред персонала се провеждат редовни беседи и доклади върху маркс-ленинската провета. Станцията е снабдена вече с добре уредена библиотека с маркс-ленинска, техническа, синдикална и художествена литература.

В момента техническият персонал е хвърлил своите сили за ремонта на едрия машинен инвентар за пролетната работа.

Курс за бригадири в ТКЗС

От 13 — 26 декември в гр. Шумен се проведе курс за бригадири в ТКЗС от Шуменска, Преславска и Новопазарска околия.

Курса бе посетен от 50 бригадири. 13 курсисти от 11 ТКЗС на Шуменска околия, 11 курсисти от 5 ТКЗС на Преславска околия и 16 от Новопазарска околия. Между курсистите бяха и др. Костадин Сланев, бригадир и подпредседател на ТКЗС — с. Кирково, Преславско — делегат за 5-и исторически конгрес на РП(к).

Бригадирите в продължение на 14 дни бяха основно запознати с всички въпроси от организация на труда в ТКЗС, основите на модерното земеделие, правилното ръководство и пълната отчетност на материалните ценности и разпределението на продуктите от полевъдството и животновъдството в ТКЗС.

Лектори в курса, освен ръководителите др. Иван Душков и Николай П. Арнаудов-инструктори по ТКЗС, бяха и член делегата при РКС др. Добри Хаджиев, агроном ръководителя на ТКЗС в с. Мадара — др. К. Грозев и агронома Инджев.

С бележки в ръка от толкова ценните знания, които получиха в курса и от обменения опит, др. курсисти се завърнаха по местата си за да приложат всичко това на дело.

Физкултурно дружество „Чавдар“ с. Дивдядово

На 25 декември 1948 г. физкултурниците и физкултурничките от с. Дивдядово проведоха годишно-отчетното събрание на д-во „Чавдар“.

Събранието се състоя в добре подредения читалищен салон. Присъствуваха близо 200 души.

След поднасянето на приветствия др. Илия Димитров изнесе доклад за дейността на дружеството през изтеклата 1948 г. в който между другото каза: „Физкултурното д-во „Чавдар“ води началото си непосредствено след светлата дата 9 септември 1944 г. Специално през изтеклия отчетен период дружеството може да се похвали общо взето с добра работа. Спечелени са симпатии на трудящите се от селото. Дружеството има 212 члена. През

Последователен демократ републиканец, убеден непримирим враг на политическото и духовно мракобесие, на зловредния шовинизъм, страстен поборник за вечна дружба с великия руски народ, за съюза на южните славяни и братското сътрудничество на балканските и всички други свободолюбиви народи, гениален поет на борбата за народна свобода и национална независимост, Христо Ботев беше най-такалантивият и най-даановиден водач на българското национално освободително движение от миналия век.

Георги Димитров

Şumen Vatan Cephesi yanında Azlıklar Komsiyonu

Vatan Cephesi hükümeti, va-

Mehmed yoldaşlardır.

tanın idaresini ele alalı beri azlıklara karşı çok dürüst bir siyaset güttüğünü bütün icraatıyla göstermiştir. Bulgaristandaki azlıklar arasında en yüksek bir yer kün tutan türkler, eski faşist idarecilerinin ters ve ezici poletikası yüzünden çok geri kalmışlar, dünyaya göz yummuşlardır. İşte bunu göz önüne alan Şumen Vatan Cephesi komitesi kazada büyük bir çoğunluk tutan türk azlığı hayatın her sahasında, kültür ve medeniyet alanında yükseltmek için Şumende bir azlıklar komisyonu kurmuştur.

Komisyunun reisi „Nüvvap“ müdürü Beytulla Ahmet Şişman-ogludur. Kasyer ise Yusuf Alidir. Komisyon 6 Aralıkta kurulmuş, şimdiye kadar iki defa toplanmış, aralarında iş bölümü yapılarak herkes vazifelendirilmiştir. Komisyon şu gibi gruplara bölünmüştür:

1 — Krajoklar, (dernekler) işleri mesulu K. Şpatof ve Marin Keçeciyeft yoldaşlardır.

2 — Halk üniversitesi, konferanslar mesulu „Nüvvap“ öğretmenlerinden Feyzullah Feyzullah yoldaşdır.

3 — Vatan Cephesi türkçe neşriyat mesulu, Halk gençliğinden Mustafa Ali Mıtiş ve Mustafa

godinata bяха въввлечени в активна физкултурна дейност над 80 младежи и девойки. Празника на физкултурата беше отпразнуван много добре с над 200 участници: добро участие беше взето и в провеждането на пролетния крос и звездната щафета. Бяха набавени не малко спортни екипи.

Профдржеството на работниците по печата устройва на 15 т. м. музикална и танцова ВЕЧЕР

в салона на Наркооп

тете ми! Приемерте ме отново при вас! Съжелете поне тях... децата!..

— Добре, добре Захари! Няма защо да се молиш! Познаваме те добре! Се наши хора сме си! Ще се разберем! — го прекъсна председателя.

След кратко съвещание въпросът за приемането на Захари се постави на гласуване, тъй като всички го познаваха, като добър и трудолюбив стопанин.

Като един всички кооператори вдигаха ръце, а ръката на Симо Дългия стърчеше над всички.

Захари стана и вълнувайки се заговори:

— Много ви благодаря другари! Радвам се, че отново съм при вас! — радостен с просълзени, но сияещи очи, той седна между своите стари другари, които го приеха като скъп гост.

Йосиф Гюров

Важно данъчно облекчение за членовете на ТКЗС

Министерството на финансите с наредба № 1 — 43 от Д. В. брой 301 от 48 год. нарежда следното относно внасяне на данъка върху общия доход за 1948 г.

1) Декларации за облагане се подават от кооперативните сдружения през месец март 49 година.

2) Не подлежат на облагане и не подават декларация земеделските стопани, които са станали членове — кооператори на ТКЗС до края на 1948 година, за доходите им, получени от тези стопанства през същата година.

ЗАБ.: Ако лицето е станало член-кооператор, след като е прибрало реколтата за 1948 година като частен стопанин, този му доход също не подлежи на облагане.

3) Не подлежат на облагане също и служителите и работниците за доходите им само от

заплати и надници или възнаграждения.

4) Кооперативните сдружения подават декларация — формуляр обр. 2. Към декларацията се прилага баланса и сметка „Загуби и печалби“, съставени на 31. XII. 1948 г.

5) Декларациите се подават в финансовите отдели, отделения или служби (бившите данъчни управления) при съответните околийски или градски народни съвети, а където няма такива — в общинските градски и селски народни съвети според постоянното местожителство на данъкоплатеца.

СЪОБЩЕНИЕ

Учителския институт — Шумен търси редовен прогимназиален учител по първа група предмети, който да предава специално РУСКИ ЕЗИК в Образцовата прогимназия на института. Документи се подават до 16 януари 1949 год. вкл. лично до директора на института.

идва най-късно от всички. Залявяи се, а на кооперативната работа гледаше като на чужда.

— Какво стана с Захари! — започна да се шушука.

— Да не болен? — питаха други.

— Не е там работата! се обади някой — Ами стария кулак Дингола е влязал под кожата му. Обещал му е ниви и добитък, само и само да напусне.

Една сутрин. Захари Гергов не се яви на работи. Той стана късно, отиде при Дингола, написа заявление и го подадоха.

Всички се очудиха, като научиха, че Захари, най-добрия и работлив кооператор напуска кооперацията.

— Дингола му изяде главата! — се обади някой.

Така и го забравиха.

Обещаните ниви и добитък Захари не получи от Дингола и се принуди да му работи нивите. Цяло лято той работи от сутрин до вечер чужд имот.

Веднаж той отиде да оре на една от многото ниви на Дингола. Беше тих безоблачен ден

към края на лятото. Току що беше впрегнал добитъка в плуга, като чуглъч и кръшен смях. Огледа се. Сега той забеляза, че е близо до кооперативния блок, където два мощни „Сталинеца“ влачеха след себе си големи плугове, които вдигаха прах от засъхналата земя. Неволяно се вслушва в гласовете и долови някои познати „Това е Марин, а това е Катя“ — се сепна той и му стана болно. Наведде глава и подкара сърдито конете, които се олюляваха на слабите си изтънели крака. Сега чак той разбра каква непростима грешка беше направил, като напусна кооперацията, но беше вече късно за връщане.

Един ден когато всичко от полето беше прибрано и натъпкано в големия хамбар на Дингола, Захари се обърна към него.

— Да си видим сметките бай Пейьо, че децата оголяха! Се трябва да им взема нещо за празника, ето Коледа иде! — замоли се Захари. Сега той се чувстваше съвсем пребит и унижен. Някакво болезнено чувство се беше загнездило в не-

го и го душеше. Предишната гордост и самоувереност в него бяха изчезнали. Чувстваше се потиснат и смазан.

— Че какво има за гледане Заре?! Всичко сте изляли на зелено! — Дингола, като че се беше изцяло променил. Горд и самоуверен той гледаше някъде отгоре, отвисоко на Захари, който беше съвсем изтощен и отслабнал в своите одрипавели дрехи.

— Ама!.. Как може бай.

— Стига! Малко ли ви е това, че цяло лято ви храня? Какво искаш още?! Захари отведнаж почувства как му причерня на очите сякаш черна завеса падна пред него, зави му се свят и сякаш се смали и изчезна от лицето на земята.

После той не усети кога излезе от двора на Дингола, премина улицата, като пиян и се прибра у дома си.

Тази вечер в кооперативния салон има голямо оживление и е празнично осветлен. Стените са украсени с големи портрети обвити в зеленина, а на отсре-

щната стена висят тъмно-винени знамена. За миг шума стихва. Всички погледи се устремяват напред. Отначало с притихнал глас и постепенно усиливащ се, заговорил председателя на кооператива, едър, здрав мъж на около четиридесет — четиридесет и пет години със силно изпъкнали и зачервени скули. Всички го заслушаха с видим интерес, като си протягаха малко напред главите.

— Другари!.. Имате думата — се обърна към всички като свърши доклада си председателя, като избърса с голяма шарена кърпа запотения си и зачервен врат.

— Другари! се обади някой откъм вратата.

Всички се обърнаха.

Застанал до вратата, смирен и тих както някога Захари стоеше смутен и стискаше омазнявания си каскет, забил поглед в пода.

— Другари! — продължително с отпаднал и колеблив глас. — Сгреших... Направих голяма грешка... Уляков се по чужди умове и сбърках... Прос-

Народен ПОДЕМ

Редакция и администрация
ул. Д. Благоев 3 тел. 176
Годишен абонамент 300 лева.

Обявления: 30 лв. кв. см.
и 20 лв. ва дума.

ЛЕНИН ЗА ИЗКУСТВОТО

В своите спомени за Ленина знаменитата немска комунистка Клара Цеткин предава изказванията на Ленина за изкуството.

Революцията развързва всички сковани да сега сили и ги изтиква из дълбочината на повърхността на живота, казва Ленин.

Ето ви един от многото примери. По-мислите си за онова влияние, което оказваха върху развитието на нашата живопис, скулптура и архитектура — модата и прищевките на царския двор, също така и вкусовете и фантазиите на господата аристократите и буржоазията. В обществото, което се опира на частната собственост, художника произвежда стока за пазара, той се нуждае от купувачи. Нашата революция освободи художника от гнета на тия твърде прозаични условия. Тя превърна съветската държава в техен защитник и клиент. Всеки художник, всеки който се смята за такъв, има право да твори според своя идеал, не спъван от нищо.

Но ние като комунисти не трябва да стоим със скръстени ръце. Ние трябва напълно планираме да ръководим този процес и да формираме неговите резултати.

Хубавото трябва да се запази, да се вземе като образец да се тръгне от него, дори ако то е „старо“. Защо трябва да се отвърждаме от истински прекрасното да се отказваме от него, като от изходен пункт за понататъшно развитие само защото било „старо“? Защо трябва да се прекланяме пред новото като пред бог, комуто трябва да се покорим само защото „това е ново“? Тук има много художествено лицемерие и незасъзнателна почит към художествената мода, което господства на запад. Ние сме добри революционери, но кой знае защо се чувстваме задължени да доказваме, че и ние стоим „на висотата на съвременната култура“. Аз пък имам смелостта да се призная за „варварин“. Не мога да смятам произведенията на експре-

сионизма, футуризма, кубизма и разните му „изми“ за висша проява на художествения гений. Не ги разбирам. Никогва радост не изпитвам от тях.

Важното е не какво дава изкуството на няколко стотици дори на няколко хиляди от общото население, което брои милиони. Изкуството принадлежи на народа. То трябва да се корени дълбоко в самите низини на широките маси. То трябва да бъде понятно на тези маси и обичано от тях. То трябва да обединява чувствата, мислите и волята на тия маси, да ги издига.

Трябва ли да поднасяме изтънчени сладки бисквити на едно нищожно малцинство, когато работническите и селски маси се нуждаят от черен хляб?

За да може изкуството да се приближи до народа и народа до изкуството, трябва отначало да издигнем общото образователно и културно равнище на народа.

Така мислеше Ленин за изкуството. Със своята изумителна теоретична и революционна дейност Ленин създаде условията за небивал разцвет на науката, техниката, литературата и изкуството във великата страна социализма.

Традиционния концерт на „Родни звуци“

На 8 т. м. се състоя традиционния концерт на дружество „Родни звуци“. Тази годишна „Родни звуци“ излезе вече не само с мъжки хор, но и с прекрасен смесен хор Разнообразието на програмата, в която бяха застъпени както българската народна и художествена песен, така и западно-европейската класическа песен и особено съвременната бодра съветска песен и още повече нещата изпълнение и съчетание на гласовете дадоха възможност на шуменските граждани с удоволствие да констатира бързия качествен растеж на хорвете. Стана още веднаж ясно, че „Родни звуци“ представлява таква жизнена културна сила, която преживяла трудностите на миналите времена, днес твори с замах и устрем, подхождащ на културния ритъм на епохата на строящият се социализъм.

Ученичката **ж. Абаджиева** от VI клас на Девическата гимназия, която изпълни ария от „Бохеми“, показа за наша

ДЕВЕТ ДНИ ПРЕДИ СМЪРТТА

В село Длъжско не отдавна преко върбалака тръгнаха са три кулака — да се давят!

Тай! ..
Вървели три кулака,
но нещеш ли там на моста
ги посрещнал дядо Господ
и... заплакал:

— Как се един не досети,
днес напускат земята
да намина със главията
край Те-ке-зе-сето? ..
И във утрото студено
с тези думи сам пророка
на смъртта отложил срока
с девет дена. ..

И със божията воля
девет дни преди смъртта си
върнали се у дома си
комунистите да колят!

И в настъпилата вечер,
девет дни преди смъртта си,
свс набъбнали стомаси
край гивеча,
след ракията лютина
обседили как ще може
да изпълнят тази божия —
директива. ..

Но докато ден измина
кметът им връчи покана
да се готвят за балкана
в Твърдишката мина. ..
Думите в онай заран
на кулаците при моста
свс самия дядо Господ —
чул козаря!

И на цяло село Длъжско
тази случка след конгреса
толкоз много се хареса,
че от смях се тръшка!

ЖИЛИН

Чествуване 100 годишнината от рождението на Ботев

На 7 т. м. преди обед в салона на театър „Одеон“ общоградския комитет за чествуването на поета революционер Христо Ботев устрои тържествено събрание по случай 100 годишнината от рождението му.

Тържеството бе открито от хора на „Родни звуци“ с Ботеви песни. Др. Стефан Станчев, член на Писателския съюз изнесе доклад на тема: „Ботев и социализма“.

Накрая бяха рецитирани стихотворения от Ботев и неговият фейлетон „Това ви чака“.

Военната музика изпълни кратка музикална програма.

Шуменски народен театър

След едномесечна обиколка и взаимното гостуване с Сливенския театър, Шуменският народен театър се завърна в града. Редовните представления започват от 10 януари в салона на „Одеон“ с класическата комедия-сатира „Тартюф“ от великия френски драматург Молиер. Шуменският народен театър от първи януари 1949 год. става вече държавен и е включен в бюджета на Околийския народен съвет.

С поемането на цялата му издръжка, театърът вече ще мо-

же да развие една планова и системна дейност и да направи нови завоевания в художествено и организационно отношение.

По настоящем се подготвя новата, оригинална и прогресивна комедия „Скъпи гости“ от видния български писател Крум Кюляков. Запланувани са още пиесите: „Царска милост“ от К. Зидаров, „Доходно място“ от А. Н. Островски, „Стари другари“ от Малюгин и др.

Театралната трупа на турската младеж от Казанлък гостува в Шумен

На 7 т. м. в града ни пристигна по покана на турското малцинство танцовата и театрална трупа на казанлъшката турска младеж. На гарата групата бе посрещната от представители на турското читалище „Иени девир“.

Гостите бяха приветствувани с добре дошли от др. Али Мътшев, който изтъкна значението на тия посещения като заякчаващи единството на турците в България, стоящи твърдо зад Отечества фронт, нойто за първи път дава възможност на турското малцинство да живее свободно и твори своята национална култура.

На 8 т. м. вечерта в салона на театър „Одеон“ се изнесе с голям успех прогресивната пиеса „Гюл Нихал“ от Намък Кемал. Преди започването на представителен др. Вичо Атанасов говори за впечатлението си от Казанлък при посещението му с група земеделски стопани — турци и изказа радостта си от изграждането се единство между казанлъшкото турско малцинство и ту-

кашното.

На 9 т. м. вечерта в салона на читалище „Д. Войков“ се изнесе пиесите: „Я кандили“ и „Сефил айле“ които минаха с голям успех, а след тях се изнесе ориенталският танц „Леблебджи Хор-Хор ага“ и народния танц „Сара зеибек“.

На края гостите бяха поздравени от др. Ангел Виденов, секретар на Окол. комитет на ОФ за големите им успехи като самодейци и им пожела ползотворна работа и по големи успехи в бъдеще.

На другия ден гостите заминаха обратно за Казанлък, изпратени до гарата от турското малцинство, които останаха благодарни на казанлъчани от посещението им.

М. Рахимов

Утро на смях и музика

На 9 т. м. неделя преди обед Съюза на бойците против фашизма устрои в салона на театър „Одеон“ голямо утро на смеха и музиката при масово посещение от страна на гражданството и младежта.

Смешен плач

Христо Ботев

Плачете за Париж, столицата на раззатата, на цивилизацията, школата на шпионството и робството; плачете, филантропи, за палатите на страшните вампири, на великите тирани — за паметниците на глупостта, на варварството, изградени с отсечените глави на толкова Предтечи, на толкова велики мислители и поети, с оглозганите кости на толкова мъченици за насъщния хляб, — плачете! — Лудите не може никой да утешат, бесните не може никой да укроти!

Кълнете комунистите, че съсипаха столицата ви и измряха с разбойническите за вас думи: свобода или смърт, хляб или куршум! Плюйте на техните трупове и на труповете на оне-

зи жертви на цивилизацията, които сте прегръщали и прегръщате в лицето на жените си, на сестрите си, на майките си, а днес наричате бесни блудници, защото имаха още сила да се хванат за оръжие и избавят от вертепа на раззатата! Хвърляйте кал и камъни върху гроба на Думбровски!), защото не стана слуга на някоя коронясана глава, а поборник на велика идея, на висока цел и с гърди се опр на предателите на Франция и на виновниците на толкова злочестини в човешината.

Цял свят оплака Париж, цял свят прокле комунистите, и нашата бедна журналистика и тя не остана надире, и тя заплака за бездушното и прокле разум-

ното. Смешен смях. Като че от Нимврода до Наполеона, от Камбиза до Вилхелма войната не представя едни и същите зрелища, една и съща цел с едни и същи средства. Като че Наполеон, в името на цивилизацията, и Вилхелм, в името на божия промисъл, не направиха повече зло, повече варварство в 19-тия век, отколкото напр. Александър Македонски със своите походи преди толкова векове. Но там е варварството, там са укорите и проклятията, дето робът, човекът, като не чуят думите му, разумът му, улавя се за крайност и се бори на живот и смърт, доколкото му позволяват средствата, които са ниски, защото са малки само за туй, защото им са ги отнели господарите. Тогава човекът наричат разбойник, развратник низък и варварин! Такива бяха и комунистите.

Християнството има и своите мъченици, дорде нарече роба „син божий, син човеческий“, има ги и революцията, за да „направи скитника г ажданин“, има ги и ще ги има и социализмът, който „иска да направи човека повече от син божий и гражданин — не идеал, а същ човек и от него да зависи градът, а не той от града“ Християнството, революцията и социализмът — монархията, конституцията и републиката — те са си фактове и епохи исторически, които ще отрече само тея ум, който не признава прогреса в човечеството.

Училището и само училището, каза баба Македония**) ще избави Европа от социален преврат, — училището и само училището, повтаряме ние, ще я приготи за тоя преврат; но не училището на Златоуста и Лайола, на Вилхелма и Наполе-

она, а онова на Фурие и Прудон, на Кювие и Нютона — и при това училище житейско.

Комунистите са мъченици; защото не са важни средствата в борбата им за свобода, а идеята на тази борба. „И свободата ще има своите езунти“, — казва Хайне.

Нека сега нашата журналистика задържи сълзите си, както ще ги задържи и европейската, за да оплаче други столици, други варварства и страдания, когато робът извика на господаря си: Кой си ти що плачеш? Мъж ли си, жена или хермафродит — звяр или риба? ... И ще бъде ден — ден първи. ..

*) Поляк, офицер ст руската армия, взел живо участие в полската революция, застанал през 1871 начело на парижките комунари

**) Вестник, редактиран от П. Р. Славейков в Цариград (1867-72)